

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΣΙΩΤΗ

Προσωπικά Στοιχεία

ΕΠΩΝΥΜΟ: Χασιώτη

ΟΝΟΜΑ: Μαρία

ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ: Σοφοκλής

ΓΕΝΝΗΣΗ: 5 Μαρτίου 1966

ΤΟΠΟΣ: Μεσολόγγι

ΑΡ. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ: ΑΙ 225805

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Κύπρου 39, ΤΚ. 30200, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 6979828557 / 2631-0-26742

E-mail: xasmari100@g.mail.com

Σπουδές και ακαδημαϊκοί τίτλοι

Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση

2023: Υποψήφια διδάκτωρ Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Τίτλος της υπό εκπόνηση διατριβής: «Η ζωή και το Έργο του Μίμη Λυμπεράκη «αισθητικού από το Μεσολόγγι»».

Από όλους τους λόγιους και διανοητές που μελέτησαν την *Egoica* του Κοσμά Πολίτη, κανείς δεν φαίνεται να είχε την περιέργεια να μάθει ποιος είναι ο «Κύριος Δ.Λ. αισθητικός από το Μεσολόγγι» – στον οποίον αφιερώνει ο δημιουργός το εν λόγω έργο –, πολλώ δε μάλλον να αναγνωρίσει τον Δημήτριο (Μίμη) Λυμπεράκη ως έναν εκ των βασικών πρωταγωνιστών της *Egoica*, αλλά και άλλων έργων του ίδιου συγγραφέα. Έτσι, αντικείμενο μελέτης της προτεινόμενης διατριβής είναι, κατ' αρχάς, η παρουσίαση του ανωτέρω αισθητικού διά της βιογραφίας του, σεβόμενοι, αφ' ενός, την θεωρία του Ρολάν Μπαρτ ότι «ο συγγραφέας πέθανε» και ο πνευματικός δημιουργός – κατά τον Μαλλαρμέ – είναι απλώς ο διαμεσολαβητής διά του οποίου μεσολαβούνται οι πανανθρώπινες και διαχρονικές ιδέες, αλλά σεβόμενοι, αφ' ετέρου, και την θεωρία περί «γενετικού δομισμού» του Goldmann, βάσει της οποίας η τάξη στην οποίαν ανήκει ο δημιουργός ασκεί καθοριστική επίδραση στο έργο του. Επομένως, θα παρουσιάσουμε τον βίο του δημιουργού – δίχως αυτός να προκρίνεται έναντι της δημιουργίας του –, καθώς και το ιστορικοκοινωνικό και οικονομικοπολιτιστικό πλαίσιο της εποχής της ζωής και της πνευματικής του παραγωγής – ήτοι των αρχών του 20^{ου}

αι. και έως τον Μεσοπόλεμο –, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη, στην οποίαν έζησε ο αισθητικός επί σαράντα έτη.

Σε συνάφεια με την ζωή του λόγιου προκύπτει το ερώτημα σχετικά με την επίδραση που άσκησε ο γενέθλιος τόπος του αισθητικού – μια πόλη «τοποθετημένη εις τον ρύπον των θαλασσίων υδάτων» (Ι. Μάγερ, Ελληνικά Χρονικά, αιρ. 97 – 98, 5 Δεκεμβρίου 1825) – στην καλλιτεχνική και μελαγχολική ιδιοσυγκρασία του, όπως ο ίδιος αναφέρει σε επιστολή του στον Απόστολο Μελαχροινό («... Η ψυχή μου είνε, μου τώγραφε τις προάλλες κι ο Παλαμάς, ανήσυχη, μελανχολικιά, μουσική, γιομάτη απορίες προς το κάθε τι, γιομάτη απάντεχα αγναντέματα...»). Έτσι, εκκινώντας από το σύγγραμμα «Περί αέρων, υδάτων, τόπων» του ιατροφιλοσόφου Ιπποκράτη, θα επιχειρηθεί η επίδραση των στοιχείων της φύσεως στους κατοίκους μιας πόλης, και δη του Μεσολογγίου που αποτέλεσε μήτρα μεγάλων δημιουργών, όπως του Κ. Παλαμά, Μιλτ. Μαλακάση κ.α., και του Μίμη Λυμπεράκη, ενός «εστέτ περιωπής, με φιλτραρισμένες καλλιέργειες στις τέχνες... και με τα ατομικά πάθη του πριν από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο... Πνευματικός άνθρωπος αζίας, έζησε στο περιθώριο της ζωής· ζοδεύτηκε στο κυνήγι της καλλιτεχνικής ηδονής και της ομορφιάς...» (ΠΑΡΘΕΝΩΝ, Αθήνα 1977, τ. Δ' σσ. 290 – 294), του οποίου «Η αισθητική του κατάρτιση μοναδική ... το ίδιο και η γοητεία του προφορικού του λόγου, όπως ξέρουν πολύ καλά όσοι είχαν την ευτυχία να τον γνωρίσουν...» (ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ, τ. 993, 15 Νοεμβρίου 1968 σσ. 1525 – 1526).

Προέκταση του ως άνω ερωτήματος αποτελεί και η έρευνα αναφορικά με την σχέση της «μέλανας χολής» με τις Καλές Τέχνες. Μάλιστα, πρώτος ο Αριστοτέλης έθεσε στα «προβλήματα» ως ερώτημα την σύνδεση μεταξύ μελαγχολίας και εξαιρετικής επίδοσης στις Τέχνες και Επιστήμες, υποστηρίζοντας ότι όλοι οι εξαιρετικοί άνθρωποι στην φιλοσοφία, στην ποίηση, στην πολιτική και στις τέχνες είναι φανερά μελαγχολικοί. Πρώτος, λοιπόν, ο Σταγειρίτης φιλόσοφος συσχέτισε την μεγαλοφυΐα και την εξαιρετική καλλιτεχνική απόδοση με την μελαγχολία, ενώ τον 18ο αι. καθιερώθηκε ο όρος «genius» για τα πρόσωπα που εμφάνιζαν υψηλό βαθμό δημιουργικής ικανότητας και πρωτοτυπία σκέψεως, και τον 19^ο αι. ο Λαμπρόζο στο έργο του «Genio e Folla» συνέκρινε τις αντιδράσεις των δημιουργικών ανθρώπων με αυτές των παρανοϊκών, ενώ συνεχιστές του υπήρξαν ακόμη και στον 20ο αι, παρ' όλον ότι η θέση του προκαλεί σήμερα αντιδράσεις, έως και τον χλευασμό. Εν προκειμένω, ο Λυμπεράκης υπήρξε «... μια παράξενη φυσιογνωμία στα Γράμματά μας... μπόρεσε να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στην Τέχνη που τη λάτρεψε με πάθος. Ήξερε πολλές ξένες γλώσσες (λατινικά, γαλλικά, ιταλικά, γερμανικά και αγγλικά μαζί με τ' αρχαία ελληνικά) που τις χρησιμοποιούσε σε θαυμάσιες μεταφράσεις...» (Βιογραφική Εγκυκλοπαίδεια Ελλήνων Λογοτεχνών. Εκδ. Αφοί Κ. Παγουλάτου, τ. Β' σ. 313, χχ).

Κατόπιν τούτων, ευλόγως προκύπτει το ερώτημα: Τι είναι εκείνο που έκανε τον αισθητικό από έναν πολλά υποσχόμενο νέο, που εμπρός του ανοιγόταν πεδίο δόξης λαμπρό, να γίνει κατά την μεσηλικιώσή του ένας ήρωας των έργων του Κ. Πολίτη, και μάλιστα συγκεκαλυμμένος υπό το προσωπείο του «Κλήμη» και του «Κύριλλου»; Τι συνέβη στον νεαρό λόγιο – που υπέγραφε ως «Καλλιτέχνης» στην από 29 Δεκεμβρίου 1903 επιστολή του προς τον ποιητή Μελαχροινό και στην από 28 Ιανουαρίου 1904 ομολογεί στον ίδιο παραλήπτη: «... θα μισέσω για τη Ρώμη ή για το Παρίσι. Καθώς πιστεύω θα ξέρης, εκεί θα σπουδάξω ζωγράφος. Ω! ο πόλεμος του σπιτιού μου για να με μποδίση απ' την απόφασή μου αυτή ...» – και έγινε αισθητικός; Αληθεύει, άραγε, η ψυχιατρική / ψυχολογική θέση ότι ο αισθητικός είναι καταπιεσμένος καλλιτέχνης; Προς τούτο, ως βαρυνούσης σημασίας κρίνεται η συνδρομή της ψυχανάλυσης και της θεωρίας των συστημάτων. Αφ' ενός, ψυχαναλυτικά, κατά τον Freud η ματαίωση δημιουργεί σύγκρουση των λιμπιντικών επιθυμιών του ανθρώπου με το Εγώ που έχει καταδικάσει και απαγορεύσει τους δρόμους και τους στόχους διά των οποίων θα εδύνατο να ικανοποιηθεί η λίμπιντο, και η ανωτέρω σύγκρουση δύναται να οδηγήσει σε νεύρωση. Αφ' ετέρου, ολιστικά – συστημικά, κατά τον Bowen η έννοια του θυμικού συστήματος της οικογένειας – που έχει την ίδια βαρύτητα και κεντρική θέση με αυτήν του «ασυνείδητου» στην ψυχανάλυση – αναδύεται μέσα από το θυμικό της πεδίο και λειτουργεί βάσει των κανόνων που κυβερνούν την ενστικτώδη κοινωνική συμπεριφορά στις διάφορες μορφές ζωής. Η ρύθμιση του θυμικού συστήματος κάθε συγκεκριμένης οικογένειας καθορίζεται από τα πρότυπα σχέσεων που ακολούθησαν αμέτρητες γενιές προγόνων της, ενώ τα χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν το θυμικό σύστημα είναι τέσσερα: η δομή, η κίνηση, η διαδικασία και η λειτουργία.

Υπό το φως των ανωτέρω, ευελπιστούμε ότι θα αναδειχθεί πληρέστερα ο σκοπός της εν λόγω μελέτης, ήτοι αφ' ενός η όσο το δυνατόν συστηματικότερη και αναλυτική παρουσίαση των αισθητικών θεωριών του Μίμη Λυμπεράκη, όπως αυτές αρύονται μέσω: **α)** της σωζόμενης επιστολογραφίας του – δημοσιευμένης και αδημοσίευτης – με λόγιους, καλλιτέχνες και διανοητές των αρχών του 20^{ου} αι., **β)** μέσω της αποτυπώσεώς τους στα έργα του Κ. Πολίτη: «*Eroica*», «*Το Γυρί*», στα οποία ο εστέτ εμφανίζεται υπό το προσωπείο του «Κλήμη» και του «Κύριλλου» αντίστοιχα, **γ)** μέσω των δημοσιευμένων αισθητικών μελετών του σε έγκριτα περιοδικά της εποχής, αλλά και μέσω του μικρού αποσπασματικού ποιητικού έργου του. Αφ' ετέρου, στον σκοπό της διατριβής εντάσσεται και η κριτική ερμηνεία των αισθητικών αυτών θεωριών, καθώς η αναγκαιότητα μιας όσο το δυνατόν συστηματικότερης παρουσίας του έργου του προκύπτει από το γεγονός ότι είναι στην φύση της αισθητικής λειτουργίας να ελευθερώνει τα συναισθήματα, ώστε να δонούν την ψυχή και, γρήγορα, να συγκλίνουν προς

μια ενιαία συγκίνηση που κυριαρχεί, μιας και αισθήσεις και διάνοια συντονίζονται και αδελφώνονται, όπως υπογραμμίζει ο Croce.

Μεθοδολογικά, λοιπόν, το δημοσιευμένο έργο του Μίμη Λυμπεράκη – μικρό σε έκταση και διασκορπισμένο, ενώ είναι εντελώς άγνωστο αυτό που δημοσιεύτηκε σε ξένα περιοδικά από το «*Fingal*» – δύναται να αποτελέσει, *lato sensu*, τον βασικό κορμό της εν λόγω διατριβής, η οποία θα κληθεί να ανταποκριθεί και σε άλλα ερωτήματα που εγείρονται, όπως: **α)** ποια η θέση της Μουσικής στον «*αισθητικό εκλεχτισμό*» του Λυμπεράκη; **β)** ποια η θέση του για τους καλλιτέχνες και τον όγλο; **γ)** πώς κατατάσσει τις έννοιες: Τέχνη – Αρετή – Φύση; **δ)** ποια η θέση του για την Αιώνια Ομορφιά; **ε)** πώς αντιλαμβάνεται τον ομοσεξουαλικό έρωτα και δὴ τον εφηβικό και πώς συσχετίζονται οι θέσεις του με τις αντίστοιχες πλατωνικές θέσεις, όπως αυτές εκδιπλώνονται στο «*Συμπόσιο*», στο «*Φαίδρο*», στον «*Μένωνα*» κ.α.;

Προς τούτοις, στην προτεινόμενη μελέτη θα επιχειρηθεί η προσέγγιση και ανάλυση της γλώσσας μέσω της οποίας εκφράστηκε ο συγκεκριμένος εστέτ, αφού – όπως εύστοχα σημειώνει ο Croce – η φιλοσοφία της Τέχνης και η φιλοσοφία της γλώσσας είναι το ίδιο πράγμα, υπό την έννοια – την οποίαν ενστερνίζεται η πλειονότητα των γλωσσολόγων – ότι στην πράξη δεν υπάρχουν φωνητικοί νόμοι αλλά μόνον νόμοι καλαισθησίας, ήτοι αισθητικοί νόμοι. Αυτοί είναι ταυτοχρόνως και νόμοι ύφους, και ο καθένας μιλά ή πρέπει να μιλά βάσει των ήχων που αφυπνίζουν τα πράγματα στην ψυχή του, άλλως σύμφωνα με τις εντυπώσεις του. Μάλιστα, ο Croce πρόσβευε πως η γλωσσολογία ως φιλοσοφία πρέπει να συγχωνευτεί με την Αισθητική. Υπό αυτήν, λοιπόν, την έννοια και η παρούσα διδακτορική διατριβή δύναται εν προκειμένω να ενταχθεί στο επιστημονικό και ερευνητικό πεδίο της Φιλοσοφίας της Γλώσσας.

Προσέτι, όπως περιγράφεται στα επισυναπτόμενα της προτεινόμενης μελέτης, δεν πρέπει να παροράται το γεγονός ότι ο Λυμπεράκης, μέσω του έργου του, προσέγγισε όψεις της καθημερινότητας και των ποικίλων εκφάνσεων του ενεργού πολίτη με το κοινωνικοπολιτικό περιβάλλον της σύγχρονης πόλης. Μέσω αυτής της ζωντανής διάδρασης αναδύεται από το έργο του «*μια αισθητική της καθημερινής ζωής στην πόλη*» ειδικότερα, στο μεσοπολεμικό Μεσολόγγι – που καταμαρτυρεί την ιδιαίτερος αυξημένη ενσυναίσθησή του και τον μοναδικό εκλεκτικισμό του να διακρίνει το Ωραίο στο απλό, στο έλασσον, στο μινιμαλιστικό, το οποίον πάντα διαφεύγει του πεδίου οράσεως των πολλών. Επί παραδείγματι, γράφει αρχιτεκτονικά για το «*λιακωτό*», τους «*μόντζους*», το «*παλλαϊκό γιοφύρι*», τις «*βαριές πόρτες των αρχοντικών σπιτιών*». Συγκινείται από τα πάμφτωχα «*ψαρόπουλα της λιμνοθάλασσας*» που άραζαν στον «*όχτο τον φυκόστρωτο*», για το «*παιδί της αργατιάς*», για τις «*λάμπες*» (πυροφάνια), για το «*αγιόκλημα*», την «*κληματαριά*», την «*ρεζεντά*» στο «*μισσο-ερειπωμένο*

σπιτάκι», τα «*νυχτολούλουδα σε κατώφλια ταπεινά*» και δημιουργεί ποιητικά πίνακες ζωγραφικής στην γλώσσα των εστέτ. Τέλος, είναι ο μοναδικός που συν – εκινήθη και ύμνησε τις «*Φιλενάδες*» – ήτοι χωρικές που επωλούσαν τα χορταρικά του λόγγου στα σπίτια των αστών – για τις οποίες δεν έγραψε κανείς Μεσολογγίτης στοχαστής, ενώ στην αισθητική του περιέλαβε και τα «*χαμόσπιτα των χαροκαμμένων*», τις «*κυρούλες που πήγαιναν στους εσπερινούς*» κ.α., δημιουργώντας έτσι ένα πολύχρωμο και ολοκληρωμένο ψηφιδωτό της καθημερινότητας της μικρής ιστορικής πόλης.

Στο τελευταίο μέρος της εν λόγω διατριβής, θα επιχειρήσουμε να διερευνήσουμε εάν και κατά πόσον σήμερα ισχύει η καντιανή άποψη ότι η γνωριμία με τα καλλιτεχνικά αριστουργήματα προβιβάζει την «*ανθρωποσύνη*» μας, τονώνει το αίσθημα της συν-πάθειας, προωθεί τον ουμανισμό και διευκολύνει την βαθύτερη επικοινωνία με τους συνανθρώπους μας, καθιστώντας μας κοινωνικότερους. Ισχύει, άραγε, ότι η μόρφωση της καλαισθησίας καλλιεργεί το ήθος εις τρόπον ώστε να οφείλουμε να δώσουμε στο «*γούστο*» μια καθορισμένη και αμετάβλητη μορφή ή η έννοια της καλαισθησίας μεταβάλλεται – ιδίως στην περιοχή της λογοτεχνίας –, καθώς μόνον η όραση και η ακοή είναι «*αισθητικές αισθήσεις*» ενώ η αφή, η γεύση και η όσφρηση ως «*πρακτικές αισθήσεις*» αποκλείονται ως όργανα αισθητικής εμπειρίας; Μήπως εν τέλει η αισθητηριακή αντίληψη είναι σαν μια μικρογραφία έργου τέχνης και όπως ποιητικά εκφράστηκε ο Baumgarten, σαν τον ρόχθο της θάλασσας, δηλαδή όλους τους μικρούς ήχους, ακόμη και αυτούς που είναι τόσο λεπτεπίλεπτοι, ώστε να βρίσκονται κάτω από το κατώφλι της ακουστότητας;

2022: Μεταπτυχιακό στην «Ελληνική Φιλοσοφία – Φιλοσοφία των Επιστημών»

Βαθμός: Άριστα

Τίτλος διπλωματικής εργασίας: «Συνάντηση Φιλοσοφίας και Λογοτεχνίας στην Ιδέα του Ωραίου και η αποτύπωσή της στο έργο του εστέτ – ποιητή, Μίμη Λυμπεράκη»

2022: Πτυχίο Νομικής Σχολής Αθηνών

Βαθμός: Λίαν Καλώς

2022: Μεταπτυχιακό στην «Δημιουργική Γραφή – Creative Writing» – Κατεύθυνση «Συγγραφή – Writing»

Βαθμός: Λίαν Καλώς

Τίτλος διπλωματικής εργασίας: «Ακαρνανία: Ο ως τρόπος – Διηγήματα: “Σ’ αυτούς που ’βάλαν τα καρφιά”»

2022: Πιστοποιητικό Ειδίκευσης στη Συμβουλευτική και τον Προσανατολισμό
(ΠΕΣΥΠ – ΑΣΠΑΙΤΕ)

Βαθμός: Άριστα

2015: Μεταπτυχιακό στις «Σπουδές στην Ορθόδοξη θεολογία»

Βαθμός: Άριστα

Τίτλος διπλωματικής εργασίας: «Η Αταραξία στους Σκεπτικούς Φιλοσόφους και η Απάθεια στους Νηπτικούς Πατέρες»

1987: Πτυχίο Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Βαθμός: Λίαν Καλώς

Πεδία έρευνας

Αισθητική, Μεταφυσική, Γλωσσολογία, Λογοτεχνία, Προφορική Ιστορία – Μαρτυρίες

Διδακτικό έργο

Φιλολόγος στην Β/θμια Εκπαίδευση – Διευθύντρια Γενικού Λυκείου Αιτωλικού

Συμμετοχή σε επιστημονικά συνέδρια

Εισηγήσεις

1. Εισήγηση με θέμα *«Διδάσκοντας Αντιγόνη του Σοφοκλή μέσω Φυσικής, Μαθηματικών, Βιολογίας και αντιστρόφως»*, στο 2^ο Πανελλήνιο Συνέδριο, με Διεθνή Συμμετοχή, για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας, που διοργάνωσε η Ε.Ε.Π.Ε.Κ. (Επιστημονική Ένωση για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας) σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Τ.Ε.Ι. Θεσσαλίας, στη Λάρισα από 21 έως 23 Οκτωβρίου **2016**.
2. Εισήγηση με θέμα *«Από τους Έλληνες Σκεπτικούς στην Κβαντική Μηχανική μέσω της Αρχής της Αβεβαιότητας»*, στο 3^ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο με Διεθνή Συμμετοχή, που διοργάνωσε το Ι.Α.Κ.Ε. (Ινστιτούτο Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών), στο Ηράκλειο από 5 έως 7 Μαΐου **2017** (**Έλαβε διάκριση για την πρωτοτυπία του θέματος, τη μέθοδο, το περιεχόμενο και τα συμπεράσματά της**).
3. Εισήγηση με θέμα *«Χαρά – Χάρος: μια συνομιλία του αρχαίου ελληνισμού με την νηπτική θεολογία»*, στο 3^ο Διεθνές Συνέδριο για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας, που διοργάνωσε η Ε.Ε.Π.Ε.Κ. (Επιστημονική Ένωση για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής

Καινοτομίας) σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Τ.Ε.Ι. Θεσσαλίας, στην Λάρισα από 13 έως 15 Οκτωβρίου **2017**.

4. Εισήγηση με θέμα *«Γράφοντας κατά την “μιλιά” της βάρβως»*, στο 3^ο Διεθνές Συνέδριο Δημιουργικής Γραφής, που διοργάνωσαν το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας και το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, στην Κέρκυρα από 6 έως 8 Οκτωβρίου **2017**.
5. Εισήγηση με θέμα *«Όστρακα της ζωής του esthète γείτονά μου, Μίμη Λυμπεράκη»*, στο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Λογοτεχνίας, που διοργάνωσε ο Σύνδεσμος Φιλολόγων Αιτ/νίας στο Αγρίνιο από 12 έως 14 Απριλίου **2018**.
6. Εισήγηση με θέμα *«Όταν η “φαύλη” Δημοκρατία του Πλάτωνα συναντά την σημερινή»*, στο 4^ο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Ι.Α.Κ.Ε. (Ινστιτούτο Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών), στο Ηράκλειο από 27 έως 29 Απριλίου **2018**.
7. Εισήγηση με θέμα *«Η δημοκρατία στον Μεσοπόλεμο, υπό το πρίσμα του Συνταγματικού Δικαίου και της Λογοτεχνίας»*, στο 4^ο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Ι.Α.Κ.Ε. (Ινστιτούτο Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών), στο Ηράκλειο από 27 έως 29 Απριλίου **2018**.
8. Εισήγηση με θέμα *«Η αποτύπωση της σχέσης Χριστιανισμού και Ισλάμ μέσω της γραφής του Ι. Δαμασκηνού, του Ι. Μπαττούτα, του Αλ. Παπαδιαμάντη και του Φ. Κόντογλου και η θέση της Ορθοδοξίας στον Οικουμενικό Διάλογο»*, στο 2^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Θεολόγων, με Διεθνή Συμμετοχή, που διοργάνωσε το ΑΠΘ (Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) και το Εργαστήριο Παιδαγωγικής του Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ, σε συνεργασία με την Περιφερειακή Δ/ση Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας, στη Θεσσαλονίκη από 14 έως 16 Σεπτεμβρίου **2018**.
9. Εισήγηση με θέμα *«Ψηφιακές Δεξιότητες: Ψηφιακή Γραφή και e-books»*, στο 4^ο Διεθνές Συνέδριο που διοργάνωσε η Ε.Ε.Π.Ε.Κ. (Επιστημονική Ένωση για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας) σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, στην Λάρισα από 12 έως 14 Οκτωβρίου **2018**.
10. Εισήγηση με θέμα *«Οι Ιόνιοι στην Μαύρη Θάλασσα από το 1774 έως το 1864»*, στο Διεθνές Συνέδριο που διοργάνωσε το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (ΠΑ.ΜΑΚ.) σε συνεργασία με το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, στην Αθήνα από 22 έως 24 Οκτωβρίου **2018**.
11. Εισήγηση με θέμα *«Η Παιδεία αντίδοτο στην κατάθλιψη»*, στο 4^ο Πανελλήνιο Συνέδριο που διοργάνωσε το Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης – Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Διάσωσης Σχολικού Υλικού, σε συνεργασία με την Παιδαγωγική Εταιρεία Ελλάδος και το Κολλέγιο Αθηνών, στην Αθήνα από 10 έως 12 Μαΐου **2019**.

12. Εισήγηση με θέμα «*Το Παιχνίδι ως τρόπος μάθησης στον Πλάτωνα*», στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο που διοργάνωσε το Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης – Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Διάσωσης Σχολικού Υλικού, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και το Μητροπολιτικό Κολλέγιο, στην Αθήνα από 5 έως 6 Νοεμβρίου **2022**.

Επιστημονικά κείμενα

Άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά

1. «*Η συμβολή των ανθρωπιστικών σπουδών στην δημιουργική εκπαίδευση των μαθητών*» International Journal of Educational Innovation, **2021**, Vol. 3, issue 5, σσ. 168-179.
2. «*Μια Μεσολογγίτικη λαογραφία: Το πανηγύρι τ' Αη Συμιού, από τον beat ποιητή, Θωμά Γκόρπα*» Διαθεματικό Επιστημονικό Περιοδικό Πανελλαδικής Εμβέλειας «e-Δημοσίευση», 2022, τχ 1, σσ. 56-70.
3. «*Δημήτριος Μεσθενέας: Ο “άγνωστος” Θεσσαλονικιός τυπογράφος των “Ελληνικών Χρονικών” που σκοτώθηκε κατά την Έξοδο*» Διαθεματικό Επιστημονικό Περιοδικό Πανελλαδικής Εμβέλειας «e-Δημοσίευση», 2022, τχ 2, σσ. 47-64.

Συγγραφικό έργο

Βιβλία

1. «*Η Αταραξία στους Σκεπτικούς Φιλοσόφους και η Απάθεια στους Νηπτικούς Πατέρες*» Μεσολόγγι: Γράμμα, 2021.
2. *Κάποτε... στη Νερούπολη – Επτά διηγήματα (Βραβευμένα και άλλα)* Μεσολόγγι: Γράμμα, 2021.
3. *Ακαρνανία: Ο τόπος ως τρόπος – Διηγήματα* Μεσολόγγι: Γράμμα, 2021.

Διοικητική εμπειρία

1. **2023:** Διευθύντρια Γενικού Λυκείου Αιτωλικού
2. **2017:** Μέλος της Επιτροπής Κριτών.
Έκρινε μέρος των εργασιών που υποβλήθηκαν στο 3^ο Διεθνές Συνέδριο για την Προώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας.
3. **2016:** Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του 43^{ου} Βαθμολογικού Κέντρου Πανελληνίων Εξετάσεων Αιτωλοακαρνανίας (Πρόεδρος: Νάκος Κ., Σχολικός Σύμβουλος).
4. **2015:** Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του 43^{ου} Βαθμολογικού Κέντρου Πανελληνίων Εξετάσεων Αιτωλοακαρνανίας (Πρόεδρος: Βετσόπουλος Α., Σχολικός Σύμβουλος).

5. **2014:** Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του 43^{ου} Βαθμολογικού Κέντρου Πανελληνίων Εξετάσεων Αιτωλοακαρνανίας (Πρόεδρος: Βετσόπουλος Α., Σχολικός Σύμβουλος).